

Det af *et Flertal* af Udvalget (Udvalget undtagen *Dinesen* og *Schack*) stillede Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, saalydende:

Folketinget udtaler, at det i alt væsentligt sympatiserer med de i Lovforslaget udtalte Tanker, men da Forslaget berører et kongeligt Prærogativ, hvorfor Ændringer i de her bestaaende Forhold bør ske paa Regeringsinitiativ, gaar Tinget over til Dagsordenen,

vedtoges med 64 Stemmer mod 5.

Formanden: Dermed er Lovforslaget bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 149).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Sigurd Berg: Ud fra min Tilslutning til Bernerkonventionen og de Bestemmelser, der i saa Henseende maatte findes rimelige og nødvendige, kan jeg anbefale det foreliggende Forslag til en nærmere Prøvelse. Der er flere Bestemmelser, der kunne give Anledning til Indvendinger og Tvivl, navnlig Bestemmelserne om Oversættelse af Tidskrifter, men da jeg gaar ud fra, at der i alt Fald vil blive en kort Udvalgsbehandling, finder jeg ingen Anledning til nu at komme ind paa Enkeltheder. Jeg vil kun udtale Ønsket om, at det eventuelle Udvalg vil benytte Lejligheden til at skaffe os en samlet Oversigt over de Bestemmelser, der gælde i de Lande, der have sluttet sig til Konventionen. Jeg tror, at det vil have megen Interesse.

Jeg forbeholder mig at stille Forslag om Udvalg og skal derfor ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa Enkeltheder.

Marott: Da Loven om Forfatter- og Kunstnerret blev behandlet her i 1902, stillede Socialdemokratiet sig selvfølgelig

velvilligt overfor denne Beskyttelse, der her blev ydet den enkelte Kunstner og Forfatter med Hensyn til Ejendomsretten til hans Arbejder. Og det var jo heller ikke mere end rimeligt, at vi, der netop ønske at hævde Ejendomsretten for den enkelte til hans Arbejde, gik med til en saadan Beskyttelse. Danmark sluttede sig derved omsider til Bernerkonventionen med den internationale Beskyttelse for Kunstnere, Forfattere, Forlæggere o. s. v. Det skete dog først efter store Debatter her og væsentligt først efter at Norge havde tiltraadt Konventionen.

Jeg vil udtrykkelig fremhæve, at vort Parti gav denne Beskyttelseslov sin Tilslutning, og i den Form, den hidtil har haft, tror jeg, at den har virket heldigt. Men dermed er det ikke givet, at vi skulle være særlig glade ved den her foreslaaede Udvidelse. I dette Beskyttelsesforhold er der jo 3 Parter, de, der beskyttes, altsaa Forfatterne og Kunstnerne, dernæst de, som de beskyttes imod, hvilket altsaa er meget ubestemt, og endelig i 3die Plan Samfundet, Befolkningen, der efter min Mening ogsaa har en betydelig Interesse at varetage. Det foreliggende Forslag maa siges at være en meget kraftig og omfattende Udvidelse af Beskyttelsen, og jeg tror, at det rent samfundsmæssigt set paa flere Punkter er noget uheldigt. Som Lovven foreligger her, synes jeg, at den repræsenterer et noget ensidigt Syn paa hele dette Forhold. Men det kommer vel af den Behandling, der er gaaet forud.

Som oplyst af den højtærede Kultusminister i Landstinget blev Forslaget vedtaget paa en Konference i Berlin, hvor Danmark var repræsenteret af den danske Gesandt i Berlin og en Repræsentant, som var sendt her fra. Derpaa blev Forslaget af Ministeren tilstillet Forfatter- og Kunstnerkorporationerne her i København, og de tiltraadte Forslaget, hvad jeg finder ganske naturligt, thi det var de interesserede Parter, og det er jo givet, at naar der tilbydes dem en saadan Beskyttelse, sige de selvfølgelig ikke Nej. Da Forslaget havde været hos de interesserede Parter, lod Ministeren det gaa til Rigsdagen. Jeg mener derfor, at det er vor Opgave at se det grundigt efter i Sømmene ud fra Almenhedens Synspunkt. Jeg tror ikke,